

MSB 357

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers

Sodoms ondergang en opzienbarende toekomst

Door Nathan C. Johnson

De stad Sodom wordt voor het eerst genoemd in Genesis 10:19 als één van een reeks steden van de Kanaïeten: Sodom, Gomorra, Adma en Seboïm. Hier wordt Soar aan toegevoegd in Genesis 13:10. Al deze steden waren Kanaänitische steden. De Kanaïeten waren afstammelingen van Cham via zijn zoon Kanaän. Sodom betekent blijkbaar ‘brandend’. Deze betekenis zou kunnen verwijzen naar de brandende lusten waar de inwoners om bekend stonden, maar de stad is vooral beroemd omdat ze door het straffende vuur van God uit de hemel in de as werd gelegd.

Sodom en zijn zustersteden waren rijk en aantrekkelijk. We lezen hierover in de tweede vermelding van Sodom in Genesis 13:10, **“Toen sloeg Lot zijn ogen op en zag, dat de gehele streek van de Jordaan rijk aan water was; voordat de HERE Sodom en Gomorra verwoest had, was zij tot Soar toe als de hof des HEREN, als het land Egypte.”**¹ Het resultaat was dat Abrahams neef Lot dit land voor zichzelf koos, zoals we lezen in Genesis 13:12. Dit was echter alleen een blik op de uiterlijke omstandigheden van de stad. Het innerlijke karakter van de inwoners van Sodom wordt onthuld in Genesis 13:13, de vierde vermelding van de stad in Genesis: **“De mannen van Sodom nu waren zeer slecht en zondig tegenover de HERE.”**

In het vijfde vers waarin de stad wordt genoemd, Genesis 14:2, maken we kennis met de koning ervan. Zijn naam is Bera, wat volgens Brown, Driver en Briggs in hun lexicon ‘zoon van het kwaad’ betekent. Zijn broer, de koning van Gomorra, heet Birsar, wat volgens meerdere lexica is afgeleid van het woord voor ongerechtigheid. Als deze afleidingen correct zijn, waren deze steden niet alleen onrechtvaardig, maar hun leiders wendden zich ook in hun ongerechtigheid en pochten er zelfs over in hun namen.

In Genesis 14 lezen we dat de vijf koningen van deze goddeloze Kanaänitische steden ten strijde trokken tegen vier andere koningen: de koningen van Sinear, Ellasar, Elam en Tidal.² We lezen niets over het karakter van

¹ Voetnoten zijn van de vertaler.

Citaten zijn, tenzij ander vermeld, uit de Nieuwe Vertaling 1951 van het NBG (NBG51).

² Johnson heeft hier: *Goyim*. Hebr.: *GŌYIM*, LXX: *ETHNŌN*, gewoonlijk vertaald met ‘volken’. St.Vert.: “Tideal, den koning der volken”.

deze koningen, maar het kan nauwelijks slechter zijn geweest dan dat van Sodom. De vier koningen versloegen de vijf koningen, plunderden hun steden en namen hun inwoners gevangen. Dit was wat ze verdienden, maar Abrahams neef Lot, die naar Sodom was verhuisd, werd samen met hen meegevoerd. Dit bericht werd aan Abram (voordat hij Abraham werd genoemd) gebracht, en hij kwam in actie om zijn neef te redden. Genesis 14:14 vertelt ons: **“Toen Abram hoorde, dat zijn broeder als gevangene was weggevoerd, bracht hij zijn geoeffenden, degenen die in zijn huis geboren waren, in de strijd, driehonderd achttien man, en achtervolgde hen tot Dan toe.”** Dit klinkt als een heel goed plan, totdat we bedenken dat Abrams mannen waarschijnlijk waren opgeleid in huishoudelijke taken, niet in oorlogsvoering. Hoe kon hij het opnemen tegen vier koningen die al overwinningen hadden behaald? Abram had een voordeel ten opzichte van deze vier koningen: hij had de HERE aan zijn zijde en met zijn hulp versloeg hij de vier koningen en bracht hij de buit van de vijf onrechtvaardige steden terug.

Dit was een cruciaal moment voor Abraham. De onrechtvaardige koning van Sodom ontmoette hem in Genesis 14:17 en wilde Abraham duidelijk in een alliantie met zijn stad betrekken, zoals hij al had gedaan met zijn zwakke neef, maar iemand was hem voor zijn geweest. Melchisedek, de Koning van Gerechtigheid, ontmoette Abraham als eerste. Abraham luisterde naar hem en gaf hem de tienden. Daarna deed de koning van de ongerechtigheid zijn aanbod in Genesis 14:21, **“De koning van Sodom nu zeide tot Abram: Geef mij de mensen, en behoud de have voor u.”** Abraham doorzag zijn complot: **“Doch Abram zeide tot de koning van Sodom: Ik zweer bij de HERE, bij God, de Allerhoogste, de Schepper van hemel en aarde: Zelfs geen draad of schoenriem, ja niets van het uwe zal ik nemen, opdat gij niet kunt zeggen: Ik heb Abram rijk gemaakt!”** (Gen.14:22-23). Abraham wist dat Bera hem alleen maar aan zich wilde binden om hem later te kunnen controleren. Abraham wilde daar niets van weten en weigerde de rijkdommen die de koning van de wellust hem aanbood. Hij gaf zijn rijkdom liever aan de Koning van Gerechtigheid dan dat hij rijkdommen aannam van de Koning van het Kwaad. Zo werd Abraham behoed voor deze onverstandige alliantie.

Het duurde niet lang voordat de wijsheid van Abrahams keuze en de dwaasheid van Lots keuze duidelijk werden. Toen Yahweh zelf en twee van zijn engelen Abraham kwamen bezoeken, besloot Yahweh aan zijn uitverkorene te openbaren wat hij met Sodom van plan was. **“Daarop zeide de HERE: Het geroep over Sodom en Gomorra is voorwaar groot, en haar zonde is voorwaar zeer zwaar. Ik wil nederdalen om te zien, of zij inderdaad gedaan hebben naar het geroep, dat tot Mij gekomen is, of niet; Ik wil het weten.”** (Gen.18:20-21). Hoewel Hij het niet met zoveel woorden zei, maakte Yahweh Abraham duidelijk dat als Hij zou ontdekken dat de stad werkelijk zo godslasterlijk was als Hij had gehoord, Hij haar zou vernietigen. Abraham begreep dit en omdat hij wist dat zijn neef Lot daar woonde, pleitte hij voor de stad. Hij kreeg van Yahweh de belofte dat als er tien rechtvaardigen in de stad waren, Hij haar niet zou vernietigen. Helaas waren er geen tien rechtvaardigen te vinden. Lot was blijkbaar de enige rechtvaardige daar. We kunnen uit de verhalen die Genesis ons later vertelt over zijn verdorven familie en uit Petrus' getuigenis in II Petrus 2:7 opmaken dat Lot zelf rechtvaardig was.

Yahweh stuurde Zijn twee engelen naar de stad en Lot nam hen als gasten in zijn huis op. Die nacht werd echter duidelijk hoe gruwelijk de inwoners van Sodom werkelijk waren. Genesis 19:4-5, **“Zij hadden zich nog niet ter ruste gelegd, of de mannen der stad, de mannen van Sodom, omsingelden het huis, van jong tot oud, de gehele bevolking, niemand uitgezonderd, en zij riepen Lot toe en zeiden tot hem: Waar zijn de mannen, die vannacht bij u gekomen zijn? Breng hen bij ons buiten, opdat wij met hen gemeenschap hebben.”** De Auteur benadrukt dat alle mannen van de stad, van alle leeftijden, betrokken waren bij deze poging tot homoseksuele verkrachting van de twee engelen. Uit dit verslag kunnen we precies opmaken hoezeer de stad was overgeleverd aan geweld en perversie.

De engelen ontsnapten door de mannen van de stad op wonderbaarlijke wijze te verblinden en vervolgens spoorden ze Lot en zijn familie aan om de stad te verlaten. Toen Lot niet op tijd zijn hele familie kon redden, sleepten de engelen hem, zijn vrouw en zijn twee dochters naar buiten. Yahweh spoorde Lot aan om naar de bergen te vluchten, maar hij smeekte om in plaats daarvan naar Soar te mogen vluchten, omdat hij suggereerde dat die stad te klein was om vernietigd te worden. Yahweh willigde dit verzoek genadig in en in Genesis 19:23-25 lezen we: **“De zon was over de aarde opgegaan, toen Lot te Soar aankwam. Toen liet de HERE zwavel en vuur op Sodom en Gomorra regenen, van de HERE, uit de hemel; en Hij keerde die steden om, benevens de gehele Streek, met al de inwoners der steden en het gewas van de aardbodem.”** Zo werd Sodom gestraft en vernietigd vanwege zijn buitengewone onrechtvaardigheid en zonde tegen Yahweh.

Interessant genoeg is dit niet het laatste wat we in de Bijbel over Sodom lezen. Judas zegt in het zevende vers van zijn brief: **“zoals Sodom en Gomorra en de steden in hun nabijheid, die op gelijke wijze als genen haar hoererij hebben botgevierd en ander vlees achternagelopen zijn, daar liggen als voorbeeld, onder een straf van eeuwig vuur.”** Wat Judas zegt, is waar. Sodom en zijn zustersteden zijn lang na hun vernietiging op meerdere plaatsen in de Bijbel als voorbeeld gebruikt. Mozes, Jesaja, Jeremia, Ezechiël, Amos en Sefanja in het Oude Testament, en Christus, Petrus, Judas en Johannes in het Nieuwe Testament verwijzen allemaal op deze manier naar het voorbeeld van Sodom.

Zoals te verwachten valt, is Sodom vaak gebruikt als voorbeeld van het kwaad en de vernietiging ervan als voorbeeld van Gods toorn tegen de zonde. Toch is er een aantal opmerkelijke en verrassende voorbeelden die hiervan afwijken. Een daarvan betreft de verrassende woorden van de Here Jezus Christus over Sodom in Mattheüs 11:23-24. **“En gij, Kafarnaüm, zult gij tot de hemel verheven worden? Tot het dodenrijk zult gij nederdalen; want indien in Sodom de krachten waren geschied, die in u geschied zijn, het zou gebleven zijn tot de dag van heden. Maar ik zeg u, het zal voor het land van Sodom draaglijker zijn in de dag des oordeels dan voor u.”** De Heer openbaarde hier een zeer verrassend feit. Als Hij niet alleen Sodom was binnengegaan om te zien of het zo goddeloos was als Hij had gehoord, maar Sodom was binnengegaan zoals Hij Kafarnaüm was binnengegaan, met krachtige werken en de verkondiging van Gods waarheid, dan zou dat ertoe hebben geleid dat zij zo volledig waren veranderd dat zij op dat moment, meer dan anderhalf millennium later, nog steeds zouden hebben bestaan! Bovendien verklaarde Hij dat Sodom op de dag des oordeels een “draaglijker” lot zal ondergaan dan Kafarnaüm vanwege dit feit. Hoe onverwacht is dit! Zouden de inwoners van een stad die God volledig heeft verwoest, op de dag des oordeels toch nog genade vinden? Is dit mogelijk?

Het antwoord is een volmondig “Ja!” De Heer Jezus sprak hier niet zonder precedent in het Oude Testament. Ezechiël verklaarde in zijn opvallende veroordeling van de extreme corruptie en goddeloosheid van de Joodse hoofdstad Jeruzalem in Ezechiël 16:46-47, **“Uw grote zuster was Samaria, die met haar dochters ten noorden van u woonde; en uw kleine zuster die ten zuiden van u woonde, was Sodom met haar dochters. Maar gij hebt zelfs niet gewandeld in haar wegen en naar haar gruwelen gedaan; het duurde niet lang, of gij waart erger dan zij in heel uw gedrag.”** Yahweh openbaarde op verbluffende wijze aan Jeruzalem dat zij verdorvener waren geworden dan Sodom zelf. Wat een oordeel over wat elders de Stad van God wordt genoemd!

Maar deze deprimerende realiteit leidt tot een andere verrassende openbaring, dit keer van bijna ongelooflijke genade, in Ezechiël 16:53-55, **“En ik zal een keer brengen in haar lot, het lot van Sodom en haar dochters en het lot van Samaria en haar dochters; en tevens zal ik een keer brengen in uw lot, opdat gij uw schande draagt en u beschaamd gevoelt over alles wat gij gedaan hebt, waardoor gij haar troost hebt verschaft. Uw zusters, Sodom en haar dochters, zullen terugkeren tot haar vorige staat; Samaria en haar dochters zullen terugkeren tot haar vorige staat; en gij en uw dochters zult eveneens terugkeren tot uw vorige staat.”** Yahweh openbaarde door Ezechiël dat Sodom in zijn vroegere staat zal worden hersteld, tot vernedering van Jeruzalem. Hij lijkt te suggereren dat, aangezien Hij zijn beloften aan Jeruzalem niet kan breken en hen dus moet herstellen, ondanks het feit dat hun goddeloosheid die van Sodom overtreft, Hij daarom in alle eerlijkheid ook Sodom moet herstellen. Dit zal Jeruzalem zeker vernederen, maar wat een genade zal het tonen aan het goddeloze Sodom! Het lijkt er niet op dat Yahweh veel aanmoediging nodig heeft voordat Hij bereid is genade te tonen.

Deze onthulling roept een aantal zeer interessante vragen op. Zouden zelfs sommige van die goddeloze mannen die zich rond het huis van Lot hadden verzameld, in die toekomstige dag van herstel hersteld kunnen worden? Zouden zelfs Bera, ‘zoon van het kwaad’, en Birsas, ‘ongerechtigheid’, zelf hersteld kunnen worden? Want zij moeten zeker behoren tot degenen van wie Christus impliceert dat zij hun leven zouden hebben veranderd als Hij Zijn machtige werken onder hen had gedaan. Het enige wat we kunnen doen is afwachten hoe ver Gods genade zal gaan.